

CONVENTIE CONSULARA
intre
REPUBLICA DEMOCRATA GERMANA
 și
REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

Republica Democrată Germană și Republics Socialists* România,

animate de dorința de a dezvolta, în continuare, relațiile de prietenie pe baza Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Democrată Germană și Republica Socialistă România, semnat la București, la 12 mai 1972,

în interesul dezvoltării, în continuare, a relațiilor consulare dintre Republica Democrată Germană și Republica Socialistă Română.

au hotărât să încheie prezenta Convenție consulară și, în acest scop, au numit ca împuterniciți ai lor:

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Democrată Germane pe:

OSKAR FISCHER, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Democrată Germane;

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România pe:

VASILE VLAD, ambasador extraordinar și plenipotentiar al Republicii Socialiste România în Republica Democrată Germană;

care, după schimbul deplinului puteri, găsite în bună și convenită înțelegere, au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

În prezenta Convenție, termenii menționați mai jos au următorul înțeles:

1. „oficiu consular“ înseamnă orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;
2. „circumscripție consulară“ înseamnă teritoriul stabilit pentru exercitarea funcțiilor consulare;
3. „șeful oficiului consular“ înseamnă persoana însărcinată de statul trimitător să conducă oficiul consular;
4. „funcționar consular“ înseamnă orice persoană, inclusiv șeful oficiului consular, însărcinată cu exercitarea funcțiilor consulare;
5. „angajat consular“ înseamnă orice persoană care îndeplinește funcții administrative sau tehnice în oficiul consular;
6. „membru al personalului de serviciu“ înseamnă orice persoană afectată serviciului casnic al oficiului consular;
7. „membru al oficiului consular“ înseamnă funcționarul consular, angajatul consular și membrul personalului de serviciu;
8. „localuri consulare“ înseamnă clădirile sau părțile din clădiri, inclusiv reședința șefului oficiului consular, precum și terenurile aferente, oricui ar aparține, care sunt folosite exclusiv în scopul activității consulare;

9. „arhive consulare“ înseamnă întreaga corespondență de serviciu, cifrul, documentele, cărțile, mijloacele tehnice de lucru, precum și echipamentul destinat păstrării acestora;

10. „navă“ înseamnă orice mijloc de transport pe apă care navighează sub pavilionul statului trimitător în conformitate cu legislația statului trimitător.

CAPITOLUL II

**INFIINTAREA OFICILOR CONSULARE SI
 NUMIREA FUNCTIONARILOR CONSULARI**

Articolul 2

Infiiintarea oficiilor consulare

1. Fiecare Parte Contractantă are dreptul ca, în conformitate cu prezenta Convenție, să înființeze oficii consulare pe teritoriul celeilalte Părți Contractante.
2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară, se stabilesc prin înțelegere între statul trimitător și statul de reședință.

Articolul 3

Numirea Șefului oficiului consular

1. Înainte de numirea șefului oficiului consular, statul trimitător solicită, pe cale diplomatică, consimțământul statului de reședință cu privire la persoana acestuia.
2. Statul trimitător va transmite statului de reședință, pe cale diplomatică, patenta consulară sau un alt document privind numirea șefului oficiului consular, clasa acestuia, circumscripția consulară în care își va exercita funcțiile, precum și sediul oficiului consular.
3. După prezentarea pateștei consulare sau a unui alt document cu privire la numirea șefului oficiului consular, statul de reședință va elibera acestuia, în cel mai scurt timp posibil, exequaturul sau o altă autorizație.
4. Șeful oficiului consular poate să-și exercite funcțiile după ce statul de reședință îi eliberează exequaturul sau o altă autorizație.
5. Până la eliberarea exequaturului sau a unei alte autorizații, statul de reședință poate permite șefului oficiului consular să-și exercite, cu titlu provizoriu, funcțiile sale.
6. După acordarea exequaturului, sau a altei autorizații, statul de reședință ia măsurile necesare pentru ca șeful oficiului consular să-și poată exercita funcțiile.

Articolul 4

Cetățenia funcționarilor consulari

Funcționarul consular poate fi numai cetățean al statului trimitător care nu are domiciliul pe teritoriul statului de reședință.

Articolul 5

Notificarea numirii membrilor oficiului consular

1. Statul trimitător va notifica statului de reședință, pe cale diplomatică, numele, prenumele și clasa funcționarilor consulari, alții decât șeful oficiului consular, precum și numele, prenumele și cetățenia angajaților consulari și ale membrilor personalului de serviciu. Sosirile și ple-